

På kajen i Nyköping...och en bit till...

Förväntansfullt körde jag från "stugan" i Riddarhyttan, ner till "Svampen" i Örebro, för att tillsammans med Vulcanare från det västra hörnet av vår region köra till Nyköping och den årligen återkommande lördagsträffen.

Det kom två ryttare till Örebro, FröviJanne, en klippa, som alltid är på plats om han inte jobbar, va den andra. Innan vi åkte, ringde vi Tony.

- Fem, sa han.

- Ja, ja. Vi blir nog fler när vi träffas i Sparreholm, sa vi och körde iväg mot Sörmland.

På fina vägar och i strålande väder, tog vi oss fram till Sparreholm där vi stämt möte med bl.a. Stockholm.

Nu blev det skillnad, på hela planen framför macken gnistrade det av välputsade Vulcanmaskiner, och även ett par blänkande bågar, av annat märke.

Vi får tacka Stockholmarna och några Pantertanter så mycket, för att ni kom och fyllde på vår lite skröpliga skara knuttar från Västmanland.

Vi, Frövi å jag va' lite sena, så nåt kaffe som vi tänkt smutta på, blev intet.

Tony samlade ihop skaran och talade om kortegereglerna. Sen bar det iväg. Vi blev 29 cyklar som körde dom sista fem milen ner till kajen. En härlig syn i det grönskande Sörmlandslandskapet.

Tony, körde två varv i hamnområdet för att liksom markera, att nu är vi här, innan vi på sedvanligt sätt parkerade våra bågar, på den annars fordonstrafikförbjudna kajen.

Uterestaurangen intogs. Med en snabbhet, som Carro skulle va avundsjuk på, fixade vår servitös, snabbt som en svedd iller, fram det vi beställt. Maten smakade förträffligt, och vilka fina upplägg...

- Ska vi ta vägen om Rättvik hem?, sa jag utan att riktigt ha koll på hur långt det är.

- Yes... kom det från Frövi, som inte heller bryr sig om några mil extra.

Janne och jag hade ingen ro att sitta kvar och lyssna på Hemvärnets musikkår, något som jag för övrigt gillar, för Raggarn, Anders Färnström 1657, från Borlänge skulle få bjuda på kaffe hade vi precis bestämt, så det blev att morsa godbajj och sticka iväg.

Raggarn boar på helgerna i sin "stuga" i Rättvik, så nu hade vi en bit att köra. Åkte via Malmköping, Strängnäs och upp till Enköping. Trodde vi hamnat på Mälaren runt, för jag har aldrig mött så mycket cyklar som den här dagen. Mest riktigt gamla HD maskiner. Tankar å slickar en glass i Enköping innan vi drar vidare upp mot Dalarna.

I Hedemora blev det ett kaffe och ett pipstopp.

Vi körde Falun, Bjursås, så att vi kom in vid Söderås, där Siljan visar sig från sin bästa sida i motljus bland bergen upp mot Sälen.

Det är det här, som är ett av det fina, med att ha båge.

Raggarn såg lite skum ut när vi rullade in på campen vid Siljans strand.

- Kommer för en kvällsfika, sa vi när han såg ut att ha lugnat sig.

- Har bara en bulle, fick han ur sig innan han hade fattat att det va storfrämmande från södern han hade att göra med.

Raggarns "kulla" delade käckt bullen, så vi fick varsin bit. Lite surr om kommande äventyr hans med innan vi började vår hemresa.

Nu blev det 70:an rakt ner efter älven till Hedemora och Lappens korvmoj. Frövi va hungrig, för han hade bara ätit en potatis och en halv bulle denna dag.

- Törs inte lova tjäk hos Barbro, sa jag till Janne, för nu hade jag varit borta hela dan. Så det blev varsin mosbricka, innan vi klämde sista milen till Riddarhyttan.

- Lite kaffe har hon väl i alla fall klämde Frövi till med, innan jag hann få in pluttarna i öronen.

Milen rann på, och snart va vi på campen i Riddis. Fan, nu måste jag tar'e fint när man kommer till vagnen. Kaffe! Nu, den här tiden?

Det lyste i vagnen när vi rullade ner, men det va bara nattlampan som va tänd. Kikade in genom sovrumsfönstret. Jor'å, där låg hon och dunade. Knackade lite försynt på fönstret och snart va kaffet på gång.

Frövi, som stått lite på sidan, kom nu fram och vi hade en liten genomgång av dagens händelser, inför en inte allt för intresserad före detta spätta.

När kaffet va urdrucket och en ny dag började skymta över horisonten, satt Frövi på sig hjälmen för sista gången den här dagen och tog dom sista milen hem till Frövi.

Tack FöviJanne för en fin dag...

PållePe/Strömsholm.

Om du tänker för länge på nästa steg, kommer du att tillbringa livet på ett ben